

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – I. ÉVFOLYAM – 19. SZÁM, 2008. JÚN. 8.

Kedves Testvéreim!

Bizonyára nem teljesen ismeretlen együnk számára sem az a helyzet, amikor meghívást kapunk valahová, de valahogy időben nem jön ki, hogy eljussunk oda. Tudjuk, hogy lesz egy esemény,

rát. Meghívja rá városának akkori társadalmi krémjét. Csupa – mai szóval élve – VIP vendég a meghívott. Mindannyian jóelőre tudták, hogy mikor és hol kerül sor a lakomára. Ma azt mondanánk, hogy beírták a határidőnaplójukba. Egyáltalán nem volt számukra meglepetés az, hogy

Ő pedig (Jézus) a következőképpen válaszolt: „Egy ember nagy vacsorát készített, és sok vendéget hívott meg. A vacsora órájában elküldte a szolgáját, hogy mondja meg a meghívottaknak: Jöjjetek, mert már minden készen van. De azok egytől egyig mentegetőzni kezdtek. Az első azt tüzente neki: Földet vettem, kénytelen vagyok kimenni, hogy megnézzem. Kérlek, ments ki engem! A másik azt mondta: Őt iga ökröt vettem, megyek és kipróbálom. Kérlek, ments ki engem! Megint egy másik azt mondta: Most nőtültem meg, azért nem mehetek. Amikor visszatért a szolga, jelentette mindezt urának. A ház ura megharagudott, és ezt mondta szolgájának: Menj ki gyorsan a város útjaira és utcáira, és hozd be ide a szegényeket, a nyomorékokat, a sántákat és a vakokat. A szolga aztán jelentette: Uram, megtörtént, amit parancsoltál, de még van hely. Akkor az úr ezt mondta a szolgájának: Menj el az utakra és a kerítésekhez, és kényszeríts bejönni mindenkit, hogy megteljék a házam. Mert mondom nektek, hogy azok közül, akiket meghívtam, senki sem kóstolja meg a vacsorámat.”

Lk 14, 16-24

de valójában nem számolunk vele, nem úgy alakítjuk az életünket, hogy az is beleférjen. Megpróbáljuk helyette hasznosan felhasználni a fennmaradó időt. Saját dolgunk után látunk. Egy kicsit talán furdal minket a lelkiismeret, de aztán sikerül magunkat megnyugtanni azzal a kifogással, hogy „hiszen lesz ott elég ember nélkülem is”.

A mai példázatban egy nagyúr ad vacso-

lesz ez a lakoma. Közvetlenül a kezdés előtt szokásban volt akkoriban még egyszerű, személyesen is meghívni a vendégeket. Ezzel a házigazda azt fejezte ki, hogy a meghívott számára nagy becsben tartott vendég.

És itt valami egészen furcsa és szokatlan fordulatot vesznek a dolgok: hirtelen elkezdődik az alibi-keresés, hogy ki miért nem mehet a vendégségbe, amiről jó-

előre tudta, hogy lesz. A jeles vendégek egymás után szép sorjában visszamondják a meghívást.

Az első azt mondja, hogy „*földet vettem, kénytelen vagyok kimenni, hogy megnézzem.*” A görög szöveg félreérthetetlen egyértelműséggel fejezi ki, hogy a földvásárlás ennek az embernek az életében nem egy teljesen friss dolog. Józan ésszel nézve a dolgokat, ha valaki földvásárlásba investál, lehetetlen, hogy ne tudná, mit is vett meg. Az a tény, hogy most akar elmenni a földjére, inkább azt jelenti, hogy a vendégség helyett azt választja, ami kedvesebb a szívének: gyönyörködni akar a befektetésében.

A második meghívott azzal utasítja el a meghívást, hogy „*Öt iga ökröt vettem, megyek és kipróbálom.*” A görög szöveg ebben az esetben is olyan múlt időt használ, amelyből kitűnik, hogy az ökörvásárlás szintén nem teljesen friss esemény. Ha nem is tudná ez a gazdag ember, hogy pontosan mit vett, nem hiszem, hogy ez lenne az egyetlen időpont, amikor kipróbálhatná a jószágait.

A harmadik ember egy kicsit elfogadhatóbb kifogást talál: „*Most nősültem meg, azért nem mehetek.*” A házasság fontos döntés, hiszen egy életre szól. Ha jól választottunk, az a házasság ideje alatt állandóan igazolódik. Ha pedig nem, ennek a súlyát vagy esetleg később az emlékéit nehéz elhordozni, és megpecsételi valaki életét. Ennek a harmadik embernek az életében is kitűnik, hogy a házassága nem teljesen friss dolog.

A három ember által felsorolt indokok valóban súlyosak. A családi és az anya-

gi biztonság megteremtése az ember életében nagyon fontos. Ha bárki az élet dolgaira nézve használja ezeket az indokokat, megállják a helyüket. Nem is ez a baj velük, hanem az, hogy a nagygazda, azaz Isten hívása olyan dolog az életükben, mint egy közönséges értekezlet vagy megbeszélés, amit le lehet mondani, át lehet tenni más időpontra. Közben pedig olyan vendégségbe hivatalosak, ahol minden el van készítve a számukra és az egyetlen dolguk, hogy megjelenjenek, részt vegyenek. Ők pedig úgy érzik, mintha Isten el akarna tőlük venni valamit. Pedig éppen meg akarja őket ajándékozni! Talán nem akarták, hogy azt gondolják róluk, hogy egy társaságba tartoznak a nagyúrral, mert az rossz fényt vetne rájuk. Megszólnák őket mások, hogy keressik a társaságát.

Egész idő alatt számoltak azzal, hogy lesz ez a vendégség, mégis váratlanul éri őket. Az utolsó pillanatban, akkor amikor el kell indulni, lemondják a meghívást és nem mennek el. Hasonlít ez a tíz szűz példázatához. Ott is mindannyian számolnak azzal, hogy jön a vőlegény, a jövedele azonban ötüket felkészületlenül találta (Mt 25,1-12). A mostani példázatban szereplő vendégeknek Isten országa talán nem volt elég konkrét, túl bizonytalan volt és ezért helyezték előtérbe inkább a családjukat, a vagyont, a jövő bebiztosítását. Nem érezték szükségét annak, hogy új kapcsolatot építsenek ki. Elég volt nekik a saját életük. Az tökéletesen kielégítette őket.

Mivel az eredeti meghívottak nem tanúsítanak érdeklődést, a nagyúr majdnem nevetség tárgyává válik. A vendéglátó

teljesen magára marad a szolgájával. Akikben bízott, két meghívó ellenére sem jöttek el. Csalatkozni kellett bennük. Nem a nagyúr volt alkalmatlan arra, hogy elkészítse a vendégséget. Egészen abszurd módon a vendégek azok, akik meghíúsítani látszanak a vendégséget.

A nagyúr haragra gerjed és haragjában egészen furcsa dolgot tesz: még nagyobb vendégsereget hív és még nagylelkűbb. Olyan parancsot ad a szolgájának, amely sokkoló hatású: ha nem volt elég jó az elkészített vendégség a gazdag és fontos embereknek, jöjjenek azok, akiket a legtöbben lenéznak.

A vacsora nem marad el, a hatalmas vendégseregnek elkészített étel és ital nem megy kárba. Csupán csak a vendégek összetétele változik. Az elit vendégeket a szegények, a nyomorékok, a sánták és a vakok váltják fel.

A szolga elmegy és összegyűjti a nagyúr asztalához az egész város nyomorultjait. Ezekről a szerencsétlenektől a gazda nevében a szolga nem kérdezi, hogy szeretnének-e jönni. Egyszerűen kézen ragadja őket és viszi őket magával a gazda terített asztalához.

A helyi koldusok és hontalanok már mind ott ülnek a vacsoraasztalnál, még sincsenek elegendően ahhoz, hogy elfoglalják az összes helyet. Ha mit itt nem is egész Prága, hanem csak egy városrész kitaláltjait szeretnénk megvendégtetni, azt hiszem úgy is hatalmas embertömeggel kellene számolnunk. Képzelnünk hát el a nagyúr vacsoravendégeinek számát. Eljött az összes hazai nyomorult életű, mégis maradtak üres helyek – nem is kevés! Azok, akik esetleg a szántó-

földjükre vagy az ökrök mellé vagy bárhova máshova mentek és hazatértükben mégis meggondolnák magukat, még mindig beférnének. Beférne a harmadik ember felesége is.

A szolgának a gazda új feladatot ad: miután összeszedte a város utcáiról azokat, akik a társadalom peremére szorultak, az utakra és a kerítésekhez kell elmennie. Túl kell lépnie a megszokott határokat. Ő közvetít a nagyúr és a meghívottak között. Ő az, aki közvetít Isten és az emberek között. Ma is elmegy azok után, akikkel mások nem számolnak és leülteti őket a gazda asztalához.

Bármilyen furcsa, ezek a szerencsétlen életű emberek azok, akik reprezentálják a házigazdát. Az eredeti meghívottak a vacsorával nem számoltak, ezekkel a meghívottakkal pedig mások nem számoltak. Milyen jó, hogy a hűséges szolga kézen fogta őket és változást hozott az életükbe. Róla mondja az Ige, hogy: **„eljött és békességet hirdetett nektek, távoliaknak, és békességet a közeli-eknek. Mert általa van szabad utunk mindkettőnknek egy Lélekben az Atyához. Ezért tehát nem vagytok többé idegenek és jövevények, hanem polgártársai a szenteknek és háza népe Istennek. Mert ráépültetek az apostolok és a próféták alapjára, a sarokkő pedig maga Krisztus Jézus, akiben az egész épület egybeilleszkedik, és szent templommá növekszik az Úrban, és akiben ti is együtt épültök az Isten hajlékává a Lélek által.”** (Ef 2,17-22)

Ámen

(Elhangzott 2008 jún. 1-én)

HOGY S MINT?!...

KOSÁR ÁRPÁDDAL,
GYÜLEKEZETÜNK PRESBITERÉVEL
BRECZ ANNAMÁRIA
BESZÉLGETETT

Úgy vettem észre, hogy annak ellenére, hogy rendszerességgel jársz a gyülekezeti alkalmakra, az emberek nagy része nem ismer. Mondj egy pár szót magadról, mióta élsz Prágában?

Csallóköz szívéből, Alistárlól származom. Három fiútestvér közül a legidősebb vagyok. Az alapiskola elvégzése után 1980-tól Kassára jártam ipariba, majd gépipari főiskolára Brünnbe. Ezután katonai szolgálat, majd 1989-től 2005-ig Chotěboř-ban éltem a családommal. Van egy 19 éves lányom aki éppen most érettségizett.

Három és fél éve költöztünk Prágába, munka szempontjából nekem előnyösebb volt, és a lányom is itt szeretett volna gimnáziumba járni.

Mivel foglalkozol?

Mióta Prágában lakunk, egy vonalkód technikával foglalkozó cégnél dolgozom.

Van esélye szerinted a prágai magyarságnak arra, hogy megmaradjon magyarnak?

Ez generáció-függő. Az első generáció még magyar, de a második generációtól már nincs esély. Ez a folyamat megállíthatatlan. Én nem ismerek senkit, aki itt született és megmaradt volna magyarnak. A lányom sem tud magyarul, ami persze az én hibám, de a gyerek elsősor-

ban az édesanya nyelvét tanulja meg.

Hogyan látod a magyarság helyzetét Csehországban?

Az én teóriám az, hogy minél kevesebben vagyunk itt, annál jobb. A szülőföldön maradás híve vagyok. Ha lehet, az ember maradjon a szülőföldjén. Persze más az, ha valaki ide házasodik, vagy tudós, kutató esetleg egyetemi tanár, és olyan munkája van, amit a szülőföldjén nem végezhet, akkor megértem. De az nem tetszene, ha tömegesen hagynánk el a szülőföldünket és jönnénk csak a jobb megélhetés kedvéért ide Csehországba.

Hogy kerültél kapcsolatba a gyülekezettel, amelynek oszlopos tagja vagy?

Mikor még Chotěbořban éltünk, már akkor hallottam a gyülekezetről és mikor idekerültem, már könnyű volt megtalálni.

Mit jelent számodra a gyülekezet?

Egy biztos pontot és egy kellemes társaságot.

Mit jelent számodra a presbitériumi tagság?

Feladatokat jelent. Örülök, hogy bizalmat kaptam és próbálok megfelelni a kihívásoknak.

Mi a feladata egy presbitériumi tag-nak?

Jelen pillanatban a fő problémának az anyagi jellegű gondokat tartom, elsődleges feladatnak pedig az erre való megoldáskeresést. A gyülekezet fokozatos bővítését is nagyon fontosnak tartom. Ezenkívül természetesen aktívan részt venni a gyülekezet életében, támogatni a lelkipásztor munkáját.

Ha egy asztalfőn ülve lehetőség lenne szólni az asztal körül összegyűlt gyülekezetnek, mit mondanál?

Hogy beszéljünk többet és ismerjük meg egymást. Az Istentiszteletek után mindenki siet haza, ezért jó lenne valamilyen közös programot szervezni más napokra. Egy hosszabb együtt töltött idő után jobban összekovácsolódna a gyülekezet.

Nincs honvágyad? Szeretnél hazatérni a szülőföldre valamikor?

Én már középiskolás koromban elkerültem otthonról. Abban az időben Kaszáról, jó fél napos vonat-úttal tudtam meglátogatni szüleimet, rokonaimat és otthoni barátaimat. Ma pedig négy és fél óra alatt Alistálon vagyok autóval Prágából, talán ezért is nincs honvágyam. Olyan régóta élek már itt, hogy nem tervezem a hazatérést de persze semmi sem lehetetlen.

Mit értéksz legjobban az életedben?

Ha édesapám élne biztosan örülne, hogy itt Prágában, ateista közegben is megtartottam őseim vallását.

Mi az a legrosszabb, amivel találkoztl eddigi életedben?

Gyűlölni valakit, csak azért mert más fajhoz, valláshoz vagy nemzetiséghez tartozik.

Mivel szoktl kikapcsolódni? Mivel töltöd a szabad idődet?

Sporttal. Télen squash, nyáron biciklizés, futás. Hetente kétszer futok munka előtt egy órát.

Sokat utazom, ha szolgálati úton vagyok, próbálok úgy rendezni a dolgokat, hogy maradjon idő a helyi kultúra megismerésére is. De például a főzés is kikapcsolódás számomra. Szeretek főzni. Elsősorban a hagyományos magyar ételeket, ha pedig úton vagyok megkóstolom a helyi specialitásokat is.

Esténként olvasom, Márai Sándor a kedvenc íróm. Úgy érzem, hogy sok mindenben hasonlóan látjuk a világot. Márai polgári humanizmusa, európai eszmevilága közel áll hozzám.

Hogyan jellemeznéd önmagad? Nyugodt típus vagy, vagy temperamentumos?

Nyugodt vagyok és türelmes. Kivárom a dolgokat.

Köszönöm a beszélgetést!

Én is köszönöm!

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 17.00-tól a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban.

Biblióra: Az istentiszteletet követően, kb. 18.00-tól.

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológián (Černá 9, Prága 1), az 5. emeleten, a kápolnában, vagy egyéb megegyezés szerinti helyen.

(korus@refnet.cz)

A GYÜLEKEZET ÉLETÉBŐL

– Mint ahogy arról már korábban is értesítettük a gyülekezetet, lépések történtek a gyülekezet templom- és gyülekezeti terem-kérdésének megoldása felé. **Június 3-án**, kedden segédlelkészünk és a presbitérium tagjai hivatalosak voltak egy megbeszélésre a **huszita egyház Vítkova utcai gyülekezetének lelkészéhez**.

A huszita gyülekezet idő- és alkalmokorlátozások nélkül rendelkezésünkre bocsátaná felújított templomát, felszerelt gyülekezeti termét és további helyiségeit. Viszont a havi bérleti díj olyan magas, hogy azt gyülekezetünk jelenlegi helyzetében nem tudná állni. A következő probléma, hogy **segédlelkészünk**

szállásproblémája továbbra is megoldatlan kérdés.

Az említett keddi látogatás után még inkább egyértelművé vált, hogy gyülekezetünk fejlődéséhez, előrelépéséhez, helyzetének rendeződéséhez elengedhetetlenül fontos tudatosítanunk, hogy **mindenki segítségére szükség van**.

Imádságaink mellett más – főként anyagi jellegű – áldozatokra is szükség van. Ezért a presbitérium úgy döntött, hogy az ÜZENET szerkesztőségével együtt kidolgoz egy **kérdőívet**, mellyel azt szeretné felmérni, mi a gyülekezet véleménye az őt érintő kérdésekkel kapcsolatban. Ezt a kérdőívet a következő hetekben az istentiszteletet követően lehet kitölteni, névtelenül. A felmérés eredményét az Üzenet utolsó júniusi számának mellékletében közöljük le.

Amennyiben a Kedves Olvasónak tudomása van arról, hogy rokona/ismerőse is szívesen kitöltené a kérdőívet, de nem áll módjában ezt megtenni, kérjük értesítse az ÜZENET szerkesztőségét a lap alján feltüntetett címen, hogy elküldhesük a kérdőív elektronikus verzióját.

Fontosnak érezzük, hogy minél többen kitöltsék a kérdőívet, hogy az azt követő lépések (a gyülekezet problémáinak megoldásában) a lehető legjobban tükrözzék gyülekezetünk véleményét, elvárásait, céljait.

Együttműködésüket előre is köszönjük! Kérjük az Isten vezetését és áldását a gyülekezet életére!

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Bodnár Noémi, Hlavács Pál, Simon János & Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz